

خبر

رشد اقتصادی کشاورزی مثبت ۳/۸ درصد

● به گزارش مهر، عبدالناصر همتی، رئیس کل بانک مرکزی، در صفحه مجازی خود نوشت: رشد اقتصادی کشور در سه‌ماهه اول بدون احتساب نفت منفی ۰۰۶ درصد و با احتساب نفت منفی ۲.۸ درصد بوده، اما رشد اقتصادی بخش کشاورزی مثبت ۳.۸ درصد و صنایع و معادن مثبت ۲.۵ درصد بوده است.

فرودگاه چابهار از امروز صبح باز می‌شود

● رئیس سازمان هواپیمایی کشوری از بازگشایی فرودگاه چابهار از امروز خبر داد. به گزارش روابط‌عمومی سازمان هواپیمایی کشوری، توج زنگنه با اشاره به بازدید خود از فرودگاه کنارک چابهار اظهار کرد: با حضور نمایندگان دستگاه‌های مختلف ازجمله شرکت فرودگاه‌ها، وزارت راه، وزارت دفاع و منطقه آزاد چابهار، بازدیدی در راستای بررسی مشکلات فرودگاه کنارک داشتیم. او ادامه داد: برخی از مشکلات این فرودگاه تا بعدازظهر امروز با اقدامات شرکت فرودگاه‌ها رفع می‌شود. همچنین وزارت دفاع نیز برخی دیگر از مشکلات را امروز (دیزور) برطرف می‌کند و از فردا صبح (امروز) فرودگاه چابهار عملیاتی خواهد شد و سفرهای تجاری انجام می‌شود.

حباب سکه یک میلیون تومان شد

به گزارش ایرنا، محمد کشتی‌آرای، نایب‌رئیس اتحادیه طلا و جواهر تهران گفت: در معاملات سکه، قیمت‌ها تحت تأثیر کاهش درخور توجه نرخ ارز، با روندی نزولی آغاز شد؛ با این وجود همچنان شاهد حباب حدود یک میلیون تومانی در قیمت سکه تمام‌بهار آزادی هستیم.

۱۱۰۰ خودروی بدون ثبت سفارش در گمرک باقی مانده است

● سخنگوی گمرک گفت: هزارو صد خودروی بدون ثبت سفارش در گمرکات کشور باقی مانده است که در صورت عدم دریافت مجوز ترخیص، در اختیار اموال تملیکی قرار خواهند گرفت. روح‌الله لطیفی در گفت‌وگو با ایرنا با اشاره به تعیین مهلت سه‌ماهه از ۲۶ خرداد برای ترخیص خودرو از گمرک اظهار کرد: در این مدت هزارو ۲۸ خودرو قابلیت ترخیص داشتند که در مهلت‌های پیشین، تمام فرایندهای قانونی ترخیص خودرو را پشت سر گذاشته، اما در زمان مشخص‌شده موفق به ترخیص خودرو نشده بودند که در این بازه زمانی اقدام به خروج خودروهای خود از گمرکات کشور کردند. سخنگوی گمرک با اشاره به اینکه سه هزار خودرو پرونده قضائی دارند، تصریح کرد: بر اساس مصوبه هیئت دولت، این افراد در هر زمانی که بتوانند از قوه قضائیه حکم برائت دریافت کنند، پس از طی مراحل قانونی، مجوز ترخیص خودرو را دریافت خواهند کرد که ظن به قاچاق، عدم تطابق اسناد و توقیف اموال برای دین به دیگری ازجمله علت‌های تشکیل پرونده در قوه قضائیه است. وی خاطرنشان کرد: در این مدت حدود ۳۷۰ خودرو که با حکم قضائی ثبت سفارش آنها ابطال شده بود، توانستند بعد از طی مراحل قانونی، خودروی خود را از گمرک خارج کنند، اما تعداد باقی‌مانده به دلیل مجوزنداشتن ثبت سفارش در گمرکات کشور باقی می‌ماند. به گفته لطیفی، خودروهای باقی‌مانده در گمرکات کشور به این دلیل که زمان زیادی از ورود آنها می‌گذرد، امکان بازگشت به مبدا را ندارند و در صورت تمدیدنشدن مهلت تعیین‌شده برای ترخیص، باید در نزدن فروخته شوند یا در اختیار اموال تملیکی قرار بگیرند. سال گذشته ۱۲هزارو ۶۰۰ دستگاه خودروی وارداتی در گمرکات کشور وجود داشت که حدود هفت هزار دستگاه خودرو تا تیر سال گذشته ترخیص و پنج‌هزارو ۱۰۸ خودروی باقی مانده بود که دارای اسناد ناقص بودند. با توجه به اتمام مهلت ترخیص خودرو در ۲۶ شهریور، حدود هزارو ۵۰۰ خودرو در مسیر تحویل به اموال تملیکی قرار خواهند گرفت که برخی از آنها مربوط به خودروهایی است که نتوانستند حکم برائت از قوه قضائیه دریافت کنند.

خبر ویژه

هیئت‌مدیره جدید بیمه البرز انتخاب شد

● با رای سهامداران در مجمع عمومی فوق‌العاده شرکت بیمه البرز، اعضای هیئت‌مدیره این شرکت انتخاب شدند. به گزارش روابط‌عمومی بیمه البرز، بر اساس رای سهامداران حاضر در جلسه مجمع مذکور، حمیدرضا توسلی نماینده شرکت سرمایه‌گذاری صبا‌تامین، امین احمدیان نماینده صندوق بیمه اجتماعی کشاورزان، روستاییان و عشایر، مجید نادری نماینده شرکت گروه توسعه مالی مهرآیندگان، مجید علی‌پناهی نماینده شرکت تعاونی خردمندان صابر عصر و محسن پورکیانی نماینده دولت جمهوری اسلامی ایران، به‌عنوان پنج عضو اصلی هیئت‌مدیره و احمد صفرزاده و مجید گرشاسبی به‌عنوان عضو علی‌البدل هیئت‌مدیره شرکت بیمه البرز انتخاب شدند.

لیلا مرکن: چندی‌پیش اخباری درباره حدود باغ گیاه‌شناسی ملی به نقل از احمد مسجدجامعی، عضو شورای شهر تهران منتشر شده بود. رسانه‌ها به نقل از او اعلام کرده بودند باغ گیاه‌شناسی باید تا پای کوه می‌رفت، اما ساخت‌وسازها مانع این مسئله شده است.

توسعه باغ گیاه‌شناسی تا پای کوه، محدوده وسیعی را شامل می‌شود که امروز، آسمان‌خراش‌ها در آن رشد کرده‌اند و به‌طوریکه منظر این ذخیره‌گاه ژنتیکی را که در دهه ۸۰ از داخل قطعات آن رشته‌کوه‌های مجاور و آسمان آبی به خوبی دیده می‌شد، مخدوش کرده‌اند. به دنبال انتشار این خبر، این شائبه پیش آمد که اراضی باغ گیاه‌شناسی ملی بسیار وسیع بوده و این مجموعه درگیر پدیده زمین‌خواری شده است. یکی از کاربران فضای مجازی نیز مدعی شد در دوره یکی از وزرای پیشین جهاد کشاورزی، با هدف بازگرداندن یک دانشجوی اخراجی دوره دکترا به تحصیل، بخشی از باغ گیاه‌شناسی را به دانشگاه تربیت‌مدرس در بلوار پژوهش بخشیده‌اند. اما ماجرا چه بود؟ عادل جلیلی، رئیس مؤسسه تحقیقات جنگل‌ها و مراتع (از مؤسسات تحقیقاتی وزارت جهاد کشاورزی) با تشریح پیشینه ایجاد باغ گیاه‌شناسی ملی تاکید می‌کند که زمین‌خواری در اراضی این باغ رخ نداده است. به گفته او، اراضی اولیه بزرگ‌ترین باغ گیاه‌شناسی ایران که هم‌رده با بسیاری از باغ‌های معروف گیاه‌شناسی دنیاست، متعلق به ارتش و زمین تیر چیتگر بوده است که در سال ۴۱ برای احداث باغ گیاه‌شناسی به‌عنوان زیرمجموعه مؤسسه تحقیقات جنگل‌ها و مراتع، به این مؤسسه اختصاص می‌یابد. وسعت باغ ۱۵۰ هکتار است که فقط بخش کوچکی از آن به مترو درازا احداث ایستگاهی در نزدیکی باغ گیاه‌شناسی برای سهولت دسترسی به باغ بخشیده می‌شود؛ اما متولیان بعد از افتتاح مترو، به تعهدات خود عمل نمی‌کنند و ایستگاه ایران‌خودروی فعلی را راه‌اندازی می‌کنند که با باغ گیاه‌شناسی ملی فاصله زیادی دارد (این ایستگاه ۲۴ اسفند ۸۳ راه‌اندازی شد). در این انظار، آسیبی جدی به باغ وارد نمی‌شود. در همان اولاد، فرودگاه چابهار و پلیمر و دانشکده کشاورزی دانشگاه تربیت‌مدرس، در زمین‌های متعلق به مؤسسه تحقیقات جنگل‌ها و مراتع و نه باغ گیاه‌شناسی ملی ایران ساخته می‌شود که هنوز هم سند زمین این مناطق به نام این مؤسسه تحقیقاتی است؛ اما چون این سه مجموعه‌های دولتی هستند، دولت می‌تواند در بدنه خود مشکل را حل کند. رئیس مؤسسه تحقیقات جنگل‌ها و مراتع، چالش کمبود آب را یکی از مشکلات جدی این ذخیره‌گاه ژنتیکی می‌داند و بی‌توجهی به منظر و حتی ماهیت باغ گیاه‌شناسی ملی ایران در طرح تفصیلی منطقه ۲۲ را از مشکلاتی معرفی می‌کند که با بارزنی‌های متعدد متولیان این مؤسسه، مسائل یادشده با حل شده‌اند یا در دست پیگیری برای رفع آن هستند.

او همچنین به عدم اجرای تعهدات شهرداری اشاره کرده و می‌گوید: قرار بود به دلیل ساخت جاده در اراضی ما برخی تعهدات توسط شهرداری از جمله ساخت مرکز همایش‌های باغ گیاه‌شناسی انجام شود که این کار نشد. دوستی‌هایم به جای خود اما در این رابطه اقدام قضائی نمی‌کنم.

گفته می‌شود بخشی از اراضی باغ گیاه‌شناسی ملی در ازای جابه‌جایی یک دانشجو، به دانشگاه تربیت‌مدرس واگذار شده است؛ باغ گیاه‌شناسی زمین‌های خود را در بین دانشگاه داده است؟

در اینکه در زمین‌های مؤسسه تحقیقات جنگل‌ها و مراتع کشور ساخت‌وساز انجام شده، شکی نیست. این ساخت‌وسازها در اراضی باغ گیاه‌شناسی نبوده است. اینجا عرصه‌های طبیعی بوده‌اند. سند به نام مؤسسه تحقیقات جنگل‌ها و مراتع صادر شد. سند بخشی از زمین‌ها نیز در زمانی که در وزارت جهاد سازندگی بودیم، به نام معاونت آموزش و تحقیقات صادر شد که اکنون سازمان تحقیقات نامیده می‌شود. در این سند، کل باغ گیاه‌شناسی به‌همراه عرصه‌هایی که اکنون تربیت‌مدرس و مؤسسه تحقیقات پلیمر در آن قرار گرفته‌اند، به نام مؤسسه تحقیقات جنگل‌ها و مراتع است؛ یعنی پلیمر و دانشکده کشاورزی دانشگاه تربیت‌مدرس در بخشی از زمین‌های مؤسسه تحقیقات جنگل‌ها و مراتع واقع شده‌اند، ولی این اراضی جزء زمین باغ گیاه‌شناسی نیست. از همان سال ۴۸ که باغ مستقر شده است، همان سبک خودش را دارد. درعین‌حال زمین‌هایی که دو مجموعه علمی در آن ساخته شده‌اند، بخشی از زمین‌های مؤسسه تحقیقات جنگل‌ها و مراتع هستند. از آنجایی که این مجموعه‌ها متعلق به دولت هستند، می‌توانند بشینند و مسائلشان را حل کنند.

ک در آن مقطع، زمین‌های مؤسسه چند هکتار بود؟ سطح دقیق را به خاطر نمی‌آورم. باغ گیاه‌شناسی ملی ایران ۱۵۰ هکتار است. ۶۷ هکتار هم بیرون از این محدوده زمین داریم. بخش عمده این ۶۷ هکتار زمین، در پارک چیتگر واقع شده است. این زمین را برای توسعه باغ در آینده در نظر نگرفته‌ایم، بلکه قرار بود به‌عنوان حریم سبز باغ گیاه‌شناسی در نظر گرفته شود تا مثلاً باغ گیاه‌شناسی در دل بدنه سبز پارک چیتگر قرار بگیرد. البته اتفاقاتی رخ داد که در قسمت‌های دیگر به آن اشاره می‌کنم، ولی زمین پلیمر و زمین تربیت‌مدرس از سطح باغ گیاه‌شناسی کاهتن نیافته است، بلکه از سطح اراضی مؤسسه کاهش یافته است. از نظر حقوقی باید این دو مجموعه مسائلشان را با ما حل کنند.

کا یعنی هنوز سند اراضی پلیمر و تربیت‌مدرس به نام مؤسسه تحقیقات جنگل‌ها و مراتع است؟

بله، سندش به نام این مؤسسه و مراتع است ولی زمین متعلق به باغ گیاه‌شناسی نیست. سطح باغ گیاه‌شناسی

اقتصاد

«شرق» موضوع زمین‌خواری اراضی باغ گیاه‌شناسی ملی ایران را بررسی کرد

دوستی سر جای خود، اقدام قضائی می‌کنیم

به همان میزان که در ابتدا مشخص شده بود، باقی مانده و هنوز در این سطح هیچ کار خلافی اتفاق نیفتاده است. درعین‌حال موضوع درباره کل طرح تفصیلی منطقه ۲۲ جای بحث بسیار دارد.

کا مترو هیچ قسمتی از باغ گیاه‌شناسی را نگرفت؟ ساخت مترو در زمان جنگ و دولت موسوی آغاز شد. خط مترو از انتهای زمین باغ گیاه‌شناسی را شده است.

کا چه بخشی از باغ گیاه‌شناسی را مجبور شدید به مترو بدهید؟

می‌توانید مساحت را حساب کنید. به اندازه طول خط متروی مجاور مؤسسه و فضای بین باغ گیاه‌شناسی و اتوبان تهران - کرج اراضی باغ بوده یعنی بخشی از حریم اتوبان تهران- کرج و محل استقرار خط مترو، متعلق به باغ گیاه‌شناسی ملی بود.

کا مترو تأثیری روی باغ داشت؟ خبر. آن زمان لطمه‌ای وارد نکرد. بحث این بود که به خاطر همین زمین، ایستگاه ایران‌خودرو در راستای سهولت دسترسی مردم به باغ در پایین این مجموعه قرار بگیرد که آن زمان این کار را نکردند. این موضوع به دهه ۶۰ بازمی‌گردد.

کا اراضی مؤسسه که به پلیمر و تربیت‌مدرس واگذار شد، قرار بود چه اتفاقی در آن بیفتد و چه شد که واگذار شد؟ در کدام دولت واگذاری انجام شد؟

پلیمر و دانشکده کشاورزی تربیت‌مدرس از اول انقلاب در این اراضی مستقر شدند.

کا یعنی از ابتدا در اراضی شما مستقر بودند؟ بله در اراضی ما مستقر بودند. آن زمان در حقیقت چون اراضی دولتی و ملی بود، از یک جایی شروع به ساخت‌وساز کردند. ساخت‌وساز این مجموعه‌ها به اوایل انقلاب و دولت آقای موسوی بازمی‌گردد که پلیمر و دانشکاه تربیت‌مدرس کار خود را آغاز کردند.

آن زمان باغ گیاه‌شناسی به این شکل روی بورس نبود و مطرح نبوده است. پروژه‌ای به اسم باغ گیاه‌شناسی بود ولی پروژه متأسفانه زنده نبود. شاید اگر مدیریت‌ها آن زمان جدی‌تر به باغ می‌پرداختند، این اتفاقات نمی‌افتاد و طرح تفصیلی تهران به این شکل طراحی نمی‌شد. باغ گیاه‌شناسی ایران در بدنه خود مشکل را حل کرد. مستقر شده است. یعنی برای احداث این باغ در سال ۴۱ بخشی از زمین‌های ارتش را به مؤسسه تحقیقات جنگل‌ها و مراتع اختصاص می‌دهند. زمین‌های ارتش زمین‌های ملی هستند و آن زمان که می‌خواستند باغ گیاه‌شناسی را درست کنند، از این میدان تیر چیتگر، زمین به این پروژه اختصاص دادند.

کا در طرح تفصیلی تهران به مجموعه‌ای به نام باغ گیاه‌شناسی توجهی شده است؟ نه متأسفانه، وقتی من در دوره اصلاحات رئیس مؤسسه بودم، تصمیم گرفتیم دیوار باغ گیاه‌شناسی را بسازیم. رفتم شهرداری مجوز دیوار را بگیریم. مسئول امور اداری آمد و خیلی وحشت‌زده گفت در طرح تفصیلی منطقه ۲۲ که یک منطقه نسبتاً جدید بود، باغ گیاه‌شناسی را به‌کل از بین برده‌اند. چند تا تصمیم گرفته بودند. مثلاً بزرگراه حکیم که آن زمان بزرگراه رسالت نامیده می‌شد و ادامه این بزرگراه بود، قرار بود از وسط باغ گیاه‌شناسی ملی رد شود و پلیمر را هم قطع می‌کرد. آن زمان دکتر میرزاده (رئیس سابق دانشگاه آزاد و معاون سابق رئیس‌جمهور) رئیس پلیمر بود که نامه تندی به شهرداری نوشت. شهرداری هم به این نامه توجهی نکرد. از سویی دیگر خیابان‌های مختلف فرعی دور باغ گیاه‌شناسی رده بودند و می‌توان گفت که باغ گیاه‌شناسی تک‌پاره می‌شد و این بین می‌رفت. شهرداری منطقه و بنیان‌گذارش دکتر نصیری بود که خدا

کا با توجه به انبوه‌سازی مجاور باغ، امکان استفاده از پساب آن برای باغ وجود ندارد؟ برای استفاده از پساب در باغ کمی تردید دارم، هنوز آن‌قدر نمی‌شود روی تصفیه‌ها حساب کرد. شاید روزی یک از گزینه‌ها همین باشد که از پسابی که در منطقه هست، استفاده کنیم. هنوز اینجا روی سیستم جمع‌آوری پساب کار می‌کنند. به نظر من این حقایق از سده‌گرد تأمین شود. اگر روزی آب تهران دچار مشکل بشود، می‌توانیم از پساب بالادستی منطقه ۲۲ استفاده کنیم.

کا کمبود آب باعث شده است گونه‌ای از داخل باغ حذف شود؟ با توجه به اینکه گونه‌های سراسر دنیا را جمع کرده‌ایم. به‌شدت مبارزه می‌کنیم که مشکلی پیش نیاید. تمام روش‌هایی که بهره‌وری صددرصدی آب را داشته باشد، به کار برده‌ایم. هر تکنولوژی و روشی را به کار برده‌ایم. بی‌اندازه آذیت می‌شویم. ناکنون سعی کرده‌ایم خسارتی به گیاهان وارد نشود. ادامه این وضع و اتکا به آب چاه‌ها، نمی‌تواند پایدار باشد.

کا باغ با اتکا به آب چاه‌ها چقدر دیگر دوام می‌آورد؟ به نظر من هر سال در ریسک است. مثلاً سال گذشته که سال پربارانی بود، نسبتاً وضعیتمان بد نبود؛ ولی اگر سال آینده سال خشکی باشد، حتماً دچار جالش جدی می‌شویم. به قدری به نقطه حساسی رسیده‌ایم که کمی بارندگی بالا و پایین می‌شود یا از چاه‌های منطقه ۲۲ و ۲۱ بیشتر برداشت می‌کنند، تأثیرش را اینجا می‌بینیم. درحال‌حاضر دیگر مسئله آب به‌شدت به چالشی برای ما تبدیل شده است؛ ولی وزارت نیرو هم تلاش می‌کند این مشکل را حل کند.

کا براساس چه مطالعه، در غرب تهران بلندمرتبه‌سازی باعث اختلال در حرکت آب‌های زیرزمینی می‌شود. فکر نمی‌کنید

بخشی از مشکلات باغ گیاه‌شناسی ناشی از بلندمرتبه‌سازی‌های مجاور باشد؟

نه، شاید اقدامی که در میل وردآورد اتفاق افتاد، عامل این مشکل باشد. چاه‌ها ما خیلی تحت تأثیر آبی است که از میل وردآورد می‌آید. کار اشتباهی که انجام شده است، بتون‌ریزی داخل میل است. حکم قضائی دارد که باید این بتون را جمع کنند. شهرداری هنوز این کار را انجام نداده است. این‌فقط به ضرر ما نیست و به ضرر خود شهرداری هم هست. آب وقتی وارد منطقه ۲۲ می‌شود، باید پخش شود و آب زیرزمینی منطقه را تقویت کند. یکی از علل کاهش آب چاه‌های ما متأسفانه همین دخالتی است که در وردخانه وردآورد انجام دادند.

کا گفتید قسمتی از اراضی چیتگر متعلق به باغ گیاه‌شناسی است؛ اما دیوارهای باغ تا اراضی چیتگر نمی‌رود، آن قسمت را کلا رها کرده‌اید؟

۶۷ هکتار بیرون محدوده دیوار باغ قرار بود که به صورت فضای سبز برای باغ بماند و در واقع یک حریم امنیتی برای باغ باشد. شهرداری آمد انواع بزرگراه و رمپ را در آن ایجاد کرد.

کا ایجاد مسیر در صورتی بود که اراضی متعلق به شما بود؟

بله، اراضی متعلق به ما بود و این کارها را بدون اجازه ما انجام دادند و در این اراضی دخالت کردند. تنها جایی که تاج هیچ قانونی نیست و زمین‌ها را متعلق به خودش می‌داند، شهرداری است. آمدند در زمین‌های ما دخالت کردند. سال ۸۹ با هم توافق‌نامه‌ای امضا کردیم تا این دخالت‌ها به اجتناب‌ناپذیر بود. کنترل شد. شهرداری در ازای این ساخت‌وسازها متعهد به انجام یک سری کارها شد؛ ازجمله ساخت مرکز همایش‌های بین‌المللی باغ گیاه‌شناسی و یک سری اقدامات برای نگهداری فضای سبز، حصارکشی و... را تقبل کردند. ۱۰ سال از این موضوع گذشته و با وجود پیگیری ما شهرداری قدیمی برنداشته است. اصلاً تعهداتی را که در قبال این زمین‌های ساخته‌شده برعهده گرفته بود، انجام نداده است.

کا در ازای زمین‌هایی که شهرداری گرفته است، معوض می‌خواهید؟

از زمین‌هایمان خیابان رد شده است. مخالف آن نیستیم. بقیه زمین‌های ما باید به صورت بخشی از پارک چیتگر باقی بماند. در ضمن شهرداری به تعهدش در قبال باغ گیاه‌شناسی باید عمل کند ولی این کار را نکرده است. از شهرداری تهران تعجب می‌کنم. می‌دانید که باغ‌های گیاه‌شناسی در تمام کلان‌شهرهای دنیا در مرکز هویتی آن شهر هستند. وقتی از باغ گیاه‌شناسی کیو لندن حرف می‌زید درباره یکی از شناسنامه‌های این شهر صحبت می‌کنید. شهرداری هرجا تابلوی خودش هست را قبول دارد و اما بقیه فضاهای عمومی و مهم را متعلق به خودش نمی‌داند. جالب است که می‌خواهند از باغ گیاشناسی ایران عوارض زیاسازی بگیرند. ما باید به آنها عوارض زیاسازی بدهیم که اینجا را زیبا کرده‌ایم؟ شرایط برعکس شده است؛ یکی از حامیان باغ‌های گیاه‌شناسی در دنیا شهرداری‌ها هستند و این یعنی حرمت آن شهر است. پروژه حتی اگر هیچ کاری نکند، ۱۵۰ هزار هکتار فضای سبز ایجاد کرده است. نگهداری این فضا مگر کار راحتی است؟ شهرداری هزینه‌های آن را با یک هکتار پارکی که ایجاد کرده است، مقایسه کند. من بارها از شورای شهر دعوت کردم. خود آقای مسجدجامعی تشریف آوردند. شهرداران منطقه همه آمدند. می‌آیند اینجا حرف‌هایی می‌زنند و می‌روند. یادشان می‌رود. ولی باغ گیاه‌شناسی باید مورد حمایت مدیران شهری تهران و هر شهری که باغ گیاه‌شناسی داریم، قرار بگیرد. این یک هویت شهری است اما مورد توجه قرار نمی‌گیرد. این تنها مورد توجه برای نمی‌گیرد بلکه مرزنامه هم می‌شوند. آخرین راهی که برای من مانده است این است که عدم اجرای تعهدات شهرداری را قضائی کنم و از طریق سیستم قضائی مسائل را پیگیری کنم که باید تعهداتشان را انجام دهند. تازه این رفتار به ضرر خودشان هم هست. مرکز همایش‌های باغ گیاه‌شناسی ملی ایران را ۱۰ سال پیش می‌ساختند، می‌شد با دو تا سه میلیارد تومان بسازند. در حال حاضر باید ۳۰ تا ۴۰ میلیارد تومان هزینه کنند. این مشکل خودشان است و ما پیگیر این مسئله هستیم. اکثر مسئولان شهرداری دوستان من هستند ولی می‌گویم دوستی‌مان سر جای خود، ولی اقدام قضائی را هم حتماً می‌کنیم.

کا بودجه باغ چقدر است؟

امسال حدود ۱۱ میلیارد تومان بودجه نگهداری بود. کا بودجه برنامه توسعه و بودجه برای توسعه ندارد؟ خیر، ولی بودجه عمرانی دارد. بزرگ‌ترین پروژه عمرانی باغ انتقال آب است که ۱۲ میلیارد تومان برای آن پول گذاشته‌اند. ما این رقم را برای ساخت مخزن آب ۱۰ هزار مترمکعبی صرف کردیم که آب چاه‌ها را در آن جمع می‌کنیم. به‌بنایم منابع را مدیریت کنیم. اگر آب قرار است وارد باغ گیاه‌شناسی شود، اول باید وارد این مخزن شود و بعد مدیریت شده و وارد سیستم شود. کا نکته تکمیلی دارید؟

با این مشکلات اقتصادی که هست، مسئولان همه به باغ گیاه‌شناسی لطف دارند. سازمان برنامه و بودجه، دولت، دستگاه نظارتی دیوان محاسبات و مردم هم خیلی لطف دارند اما همه باید کمک کنند. مردم، شرکت‌های خصوصی و دولتی و هر کسی که دشتش به دهاش می‌رسد، باید کمک کند. در دنیا پروژه‌های مهم تنوع زیستی مورد حمایت است. چهار تا پنج هزار کیلومتر گیاه‌کم نیست، سرمایه عظیمی است و باید همه با هم آن نگهداری کنیم.

ادامه از صفحه اول

سامان دهی بر مبنای فرهنگ سیاسی

بر اساس یافته‌های دابین، دولت در آمریکا با برنامه‌ریزی از مسیر تصویب قوانین و ایجاد فرصت برای رقابت آزاد بنگاه‌ها، استراتژی مناسب صنعتی فراهم کرد و این سیاست مبنایی شد برای تنظیم حیات اقتصادی آمریکا بر پایه بازار آزاد. دولت با تصویب و تنظیم قوانین، بازار را حمایت کرد که نشان‌دهنده نقش مهم دولت است. در فرانسه توسعه صنعت راه‌آهن بر اساس هدایت و مداخله تکنوکرات‌ها و بوروکراسی‌های دولتی شکل گرفته است. دولت نقش مهمی در تدوین مدیریت صنعتی‌شدن و اقتصاد فرانسه مدرن بازی کرده است و این نقش گامکان ادامه دارد. حیات صنعتی و اقتصادی فرانسه در توسعه راه‌آهن متفاوت از الگوی آمریکایی بود و جایگاه و نقش بخش خصوصی کاملاً متفاوت تعریف شد. دولت فرانسه با توجه به فرهنگ سیاسی این کشور به دنبال جلوگیری از هرج‌ومرج سیاسی و صنعتی بود و سعی کرد از تضاد بین منفعت شخصی و منفعت عمومی ممانعت کند. برای توسعه راه‌آهن در اواخر قرن نوزدهم فرانسه به این نتیجه رسید که اگر فعالیت‌های صنعتی با توجه به کنترل کارآفرینان خصوصی و مکانیسم بازار آزاد شکل بگیرد، به دلیل کنترل بخش خصوصی بـر بازار راه‌آهن جامعه با مشکل مواجه می‌شود. دولت فرانسه سعی کرد کارآفرینان خصوصی را به سمت توسعه صنعت راه‌آهن هدایت کند؛ بدون اینکه از کنترل عمومی بر تصمیمات مهم این صنعت غفلت شود. بخش خصوصی زیر نظر و هدایت دولت به کار گرفته شد. براین‌اساس، ساماندهی اقتصاد و صنعت فرانسه در مسیری غیر از بازار آزاد شکل گرفت. از آن زمان دولت فرانسه حق انتخاب مسیر آینده صنعتی و اقتصادی جامعه و حق مهار و کنترل شرکت‌ها و کارآفرینان در جهت اهداف عمومی را بر عهده دارد؛ بدون اینکه بخش خصوصی را کاملاً در اختیار بگیرد.

در بریتانیا ساماندهی اقتصاد و صنعت مراحل متفاوت و متمایزی را طی کرده است و تغییرات عمده‌ای در آن ایجاد شده است. از نظر دابین، در دهه‌های ابتدای قرن نوزدهم پارلمان سیاست بازار آزاد را تشویق کرد، به‌نجوی‌که در دهه ۱۸۳۰ بازار آزاد و لسه‌رف چشم‌انداز مثبتی برای رشد اقتصادی در نظر گرفته می‌شد. اما این رویکرد تغییر کرد، در اواخر قرن نوزدهم، سیاست حمایت از شرکت‌های موجود از دخالت‌های سیاسی و بازار رقابت در پیش گرفته شد. پارادایم بازار آزاد و خاص بریتانیا مبتنی بر حمایت از تولیدکنندگان و شرکت‌های کوچک به‌جای رقابت بر سر قیمت بود. به‌عبارتی حمایت از کارآفرینان استراتژی مناسب‌تری نسبت به رقابت بر سر قیمت بود. براین‌اساس، ساماندهی اقتصاد و صنعت متفاوت و متمایز از آمریکا و فرانسه دنبال شد اما شرکت‌های حمایت‌شده در مقابل دخالت بوروکراسی و بازار آزاد ق‌درتمند شدند و تبدیل به کارتل‌هایی شدند که از انحصار خود برای آسیب‌رساندن به فقیرترین مشتریان خود استفاده می‌کردند. از نظر دابین، در آمریکا رقابت و بازار آزاد حمایت‌شده توسط دولت و در انگلستان محافظت از شرکت‌ها در برابر رقابت‌ها اساس ساماندهی اقتصاد بود. پژوهش دابین نشان می‌دهد در بریتانیا، اهداف عمومی توسط شرکت‌های خصوصی که قدرتمند شده بودند، ایپمال شده که به دنبال آن مجلس بریتانیا سیاست‌هایی را تصویب کرد که دولت را درگیر عملیات داخلی بنگاه‌های خصوصی کرد؛ به‌طوری‌که به بنگاه‌ها گفته شد چگونه می‌توانند فعالیت کنند و با چه کسانی می‌توانند ادغام شوند. بر اساس این سیاست بریتانیا هرچه بیشتر از بازار آزاد دور شد اما این سیاست نیز تغییر کرد و سیاست جدید در اوایل قرن بیستم حفظ رقابت و تقویت استقلال کارآفرینان بود. در زمان رکود بزرگ و بین دو جنگ جهانی و پس از آن سیاست‌های اقتصادی و صنعتی بریتانیا به سمت محافظت از شهروندان در برابر آسیب‌های ناشی از تحولات بازار بوده است. پژوهش دابین نشان می‌دهد که وقتی سخن از دنیای مدرن و دولت‌های دموکرات به میان می‌آید، به معنای ارتباط ضعیف و اندک اقتصاد جامعه و دولت نیست. اقتصاد مدرن در ارتباط با نهادهای جامعه و دولت قرار دارد و نوع ارتباط را فرهنگ سیاسی هر کشور تعیین می‌کند. ایالات متحده آمریکا، فرانسه و بریتانیا در عصر راه‌آهن استراتژی‌های متفاوتی متناسب با وضعیت اجتماعی و سیاسی خود برای ساماندهی اقتصاد به‌کار بردند که در هر سه کشور، دولت یکی از ارکان مهم بوده است. دابین نشان داد که ساماندهی اقتصاد و صنعتی‌شدن در پیشرفته‌ترین کشورها بر اساس قانون اقتصادی عام و جهانشمول یا بازار آزاد نبوده است. هر جامعه‌ای می‌تواند با توجه به فرهنگ سیاسی و زمینه‌های اجتماعی و سیاسی استراتژی متفاوتی برای توسعه و پیشرفت دنبال کند. دابین می‌نویسد در هر کشوری ساختار سیاسی مهم نظم اجتماعی را ممکن می‌سازد و ایده ساماندهی صنعت از آن استخراج می‌شود. اقتصاد هر کشور وابسته سیاست آن کشور است. دولت فعال‌ال امریکا برگ برنده را در اختیار بازار آزاد قرار داد، دولت مرکزی به‌عنوان راه‌ما و برنامه‌ریز صنایع کلیدی در فرانسه بود و دولت در انگلستان حداکثرکننده شرکت‌های خصوصی در بریتانیا به شمار می‌آمد.

❖منابع در دفتر روزنامه موجود است

❖جامعه‌شناس وعضویت علمی دانشگاه خوارزمی